

מראי מקומות - חגיגה

יט:

א. א"ל אי תניא תניא

העיר הטורי אבן, לכאן' הי' מקום לחלק, דקמייתא מיירי במעלות דרבנן, ולכן ס"ל לר' יהודה דמהני נמי גוד אסיק, ובתרייתא מיירי בטומאה וטהרה [מעיקר הדין], ולכן לא ס"ל לגוד אסיק, ולכאן' משמע דס"ל לר' יוחנן דאין לחלק בכך, ודלא כר' נחמן אמר רבה בר אבוא דלעיל מיני'. אולם כ' שיש לדחות, דס"ל לר' יוחנן דבטומאה וטהרה לכ"ע אפי' גוד אחית לית לי', ולכן הני תרתי ע"כ תרווייהו מיירי במעלות דרבנן, וע"כ ר' יהודה פליג על ר' מאיר גם בקמייתא.

ב. מני מתני', רבנן היא דשני להו בין חולין למעשר

העיר הטורי אבן, דגם מהרישא לכאן' יש לדייק כן, שהרי תנינן דנוטלין ידיים לחולין, למעשר, ולתרומה. ולמה צריך לשנות מעשר, הא בעי נט"י ק"ו מחולין, ולא בעי טבילה, ק"ו מתרומה, וע"כ דבא לומר שיש דין נטילה במעשר דלא שייך בחולין, דהיינו בפירות, דאילו לענין חולין אין דין נט"י אלא בלחם. וכ' דאה"נ, אלא דכיון דבסיפא מבואר החילוק טפי בהדיא, נקטי' הא דסיפא.

ג. בגדי פרושין מדרס לאוכלי תרומה, אתאן לר"מ דאמר חולין ומעשר כהדדי נינהו

הק' הטורי אבן, מנ"ל למימר דר"מ היא דס"ל דמעשר וחולין כי הדדי נינהו, דלמא מעשר ותרומה כי הדדי נינהו, ולכן לא קתני לאוכלין מעשר, לפי שדינם שוה עם הא דתרומה. עוד הק', למאי דדייק הגמ' דרישא רבנן דסברי דכל הטעון ביאת מים מדברי סופרים אסור במעשר כמו לתרומה, א"כ למה הוחזק למעשר אסור לתרומה, הרי מעשר ותרומה שוים, וא"כ הו"ל כב' מיני מעשר, וודאי הטובל למעשר אי"צ לפרט כל מין ומין כשהוחזק, ומ"ש. וע"ש באריכות, וכ' דאף אם לענין אכילה מעשר ותרומה שוין, דכל שטעון ביאת מים מדברי סופרים אסור לאכול מעשר או תרומה, אבל לענין נגיעה, רק אסור ליגע בתרומה ולעשותו שלישי, אבל אין איסור ליגע בתרומה, וא"כ שפיר שייך לדייק מהא דלא אמרי' דבגדי פרושין מדרס לאוכלי תרומה דכר"מ הוא, דאילו לרבנן הי' צ"ל דמדרס לאוכלי מעשר, כיון דאף לרבנן מעשר קיל טפי מתרומה, ולכן גם הוחזק למעשר אסור לתרומה.